

Zalán Tibor

ÉRINTÉS

Ha elérte volna de nem ér
te el Nyúlt utána de az ér
intésig mégsem jutott Azzal
hogy megvágta azt a látszatot
keltette mintha érdekelné
még Pedig már nem várt semmire
Senkire A semmi érintés
e a senki megkísértésé
vel járt volna Ezt nem kockáztat

ta meg Elhatározása vég
leges volt Eljutni mint erdő
árnyékai közt hajlongva a
tisztásig ahol szirmokat bont
a csend Ezt olyan költőinek
találta hogy elhányta magát
Nem képletesen Orrán-száján
át akár a részegek Hányt és
lehányta magát Magára hányt

Magányra A lázak ellen fér
fiatlan legyezővel véde
kezett akár a japán gésák
Tipegett léte peremén Csont
jaiban érezte a zuhan
ást Így egyben Egy időben ez
zel megadatott neki a rep
ülés geometriája is
Lehetséges tűnődött fennhang

on lebegésben követni el
a zuhanást Csak ha az anya

méhben a lebegés idején
már a zuhanást tanulja a
gyermek Az érintés fájdalmat
tép fel Az érintés emléke
megaláz Kiszolgáltatottnak
lenni árnyakra emlékezés

Tisztáznia kellett magában
ezt a kapcsolatnak nem nevez
hető távolodást Elveszít
eni mielőtt elérte vol
na Soha nem törekedett az
érintésen belül kerülni
Végső soron az érintés nem
függvénye a távolságnak Leg
feljebb a távolodásnak Mély

és álomtalan éjszakák kö
vették egymást S az öregedés
értelmetlen feladványai
Komikusnak látta magát él
ete sakktáblája fölé haj
olva Kuporogva találgat
ni a következő lépést míg
szemben a halál könnyököl tud
dás közönyével szemgödrében

Egyszerűbben próbálta megfog
almazni amit addig erre
méltatlannak tartott Amit meg
lehet tenni azt nem kell megmut
atni Bár megtenni annyi mint
beismerni a gondolkodás
újabb vereségeit Vagy a
lét nem fér a gondolkodáshoz
Vagy a gondolkodás a léthez

Vagy egyik sem a másikhöz a
semmi érintése nélkül Vad
galamb levest kívánt meg olyat
amilyet a nagyanja főzött
a kúpcserépről lelőtt mada
rakból S utána sokáig néz
ni a bambuszívekből márvány
ból és lélekből készült fükő-
szobrot rendezetlen asztalán

De nem kockáztatta meg A sen
ki érintése a semmi meg
kísértésével jár És már nem
várt senkire A semmire sem
A látszatot vágyta mintha ér
dekelné amit megvágyni vágy
ott Az érintésig mégsem jut
ott el hiába nyúlt utána
Elérhette Így nem érte el

Haiku (assemblage, 50x50x18 cm)